

DE NOORD-BRAABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

ADVERTENTIEN:

De regelen der advertentien zijn te vinden op de eerste bladzijde van dit blad.

(Verschijnende driemaal in de week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag)

ABONNEMENTS-PRIJS

in 't Jaar de Stad... f. 12.
per Emmerpost... f. 14.

Eenige maanden geleden lazen wij in eenige dagbladen, dat in zekere plaats van ons vaderland (wij vermeenen in de provincie Drenthe) iemand veroordeeld is geworden, omdat hij op Hemelvaartsdag j.l. veldarbeid verrigt had.

Pijnlijk was de indruk, welke de lezing van dit bericht op ons maakte. Wij vroegen ons af, of dit de vrijheid is, welke de grondwet ons verbeeld heeft en bepaaldelijk in de art. 188 en volg. Niemand kan meer gesteld zijn dan wij op de heiliging van den Zondag en de feestdagen, welke viering geboden is, maar behoort de handhaving daarvan, aan de burgerlijke magt? Zoo ja, welke feestdagen, buiten den Zondag, zal zij handhaven. Alleen de protestantsche, welke in het besluit van 1814, (krachtens hetwelk men zulke veroordelingen uitspreekt, en hetwelk toch, naar de meening van geachte zaakkundigen, gegrond is, inzien op rede en gezond verstand gegrond is, als door de latere grondwet van 1815 als vernietigd moet beschouwd worden) tamelijk ongerijmd. Alleen christelijke feestdagen genoemd worden. Maar dan, schenkt immers de regering aan de leden der protestantsche Kerk eene bescherming, welke zij aan andere burgers van den Staat niet verleen op art. 4 der grondwet waarborgt toef aan allen gelijke bescherming. Trouwens er zijn feestdagen in de catholijke Kerk, welke voor hare leden even verbandend zijn als de zoogenaamde algemeene christelijke feestdagen, maar de burgerlijke magt kent die feestdagen niet en handhaaft dus de viering derzelve niet, zij ontzegt dus aan de catholijken eene bescherming, welke zij aan de protestanten verleent. Men zegge niet, dat de feestdagen, welke viering de burgerlijke magt handhaaft, ook feestdagen voor de catholijken zijn; dit argument is hier zonder waarde; want daarom heeft die handhaving niet plaats, omdat die feestdagen ook feestdagen voor de protestanten zijn. Zelfs met den Zondag geldt deze zelfde redenering, wijde israhelieten niet den Zondag maar den Zaterdag als rustdag; de regering handhaaft dien rustdag niet, maar verplicht wel de leden tot die van den Zondag. Of zou eene bank in Nederland eenen israheliet veroordeelen, die op Zaterdag openbaren arbeid verrigt? Gewis niet; trouwens het besluit, waarop de veroordelingen gegrond zijn, spreekt alleen van den Zondag en de algemeene christelijke feest-

dagen. Een bewijs te meer, dat dit besluit niet met de grondwet kan overeen gebragt worden, wijl dezelve in art. 189 aan alle godsdienstige gezindheden in het koninkrijk bestaande, gelijke bescherming verleent, en hier blijkbaar de christenen boven de israhelieten beschermd worden.

Grondwettig kan de regering dus niemand dwingen tot het vieren der Zon- en feestdagen en de veroordeelingen voor het verrigten van openbaren arbeid kan dus, onzes erachtens, niet door den regter gestraft worden zonder voorbijzien der grondwet.

Er bestaan overigens middelen genoege van overreding om den burger, met het behoud altoos zijner grondwettige vrijheid, tot de viering van den Zondag en der feestdagen over te halen. Senil onder deze behoort de eerste plaats het voorbeeld. Bevreesd inderdaad moet het baren, dat terwijl er in de groote wereld zoo vele schendingen van den dag des Heeren plaats hebben, een arme landman veroordeeld wordt, omdat hij op dien dag veldarbeid verrigt. Niet door wetsbepalingen maar door bevordering van zedelijk gewoel zal men de viering van Zondag en feestdagen doelmatig maken. Het geven en bijwonen van groote partijen, het loopen naar societeiten, het verplichten van de verschillende huzykkorpsen des legers om op die dagen ten genoege van de beau-monde eenige uren te spelen, dat alles en zoo veel meer, stelt naar ons inzien eene veel grootere schennis van den Gode gewijden dag, dan het verrigten van arbeid; te meer daar al die uitspanningen meestal door de groote wereld genoten worden, welke de gansche week ruimschoots in de gelegenheid zijn uitspanning te genieten; terwijl daarentegen de vermakelijkheden, welke aan den zwoegenden burger, die gedurende de week niets anders te doen heeft dan werken en hard werken, eenige verpozing zouden kunnen verschaffen, gesloten of verboden zijn, daar zij integendeel moesten aangemoedigd worden (altijd met inachtneeming van hetgeen de godsdienst vordert) ten einde te voorkomen, dat de burgers in herbergen en kroegen, in slemp-partijen en buitensporigheden een vermaak zoeken, dat hun naar ziel en ligchaam schadelijk is.

Maar nog meer bevreesdend is het, dat de veroordeeling om veldarbeid heeft plaats gehad. Geisoleerder werk kan meer eijfijk bedacht

worden, en geene stormis van de godsvrucht van anderen is hierbij denkbaar. Daarenboven, de veldarbeid is een werk van dien aard, dat men het niet dan met groote noodzakelijkheid zal verrigten, en die noodzakelijkheid kan voor den landbouwer in zene hooge mate bestaan.

Tegenover dit voorbeeld van onverdraagzaamheid en gewetensdwang van de zijde van het zoo zeer op verdraagzaamheid en verlichting stoevend protestantismus, kunnen wij niet nalaten als tegenhanger aan te halen een voorbeeld, door de zoo zeer gehate, voor dwingendheden en domme bijgeloovigen uitgekreten catholijken gegeven. Wij herinneren ons, in eene reis door Belgie, bijgewoond te hebben, dat op den feestdag van Maria-Hemelvaart, (15 augustus) een groote dag voor de Catholijken, zoo wel in de stad als op het platteland, in den vroegen ochtend door eenen priester het heilig misoffer werd opgedragen, ten behoeve van degenen, die in het veld aan den oogst moesten arbeiden. De landlieden woonde deze dienst bij en konden zich voor het overige van den dag met den veldarbeid bezig houden.

Wat er van zij, wij houden het er voor dat het meer dan tijd is te bedenken, dat het besluit van 1814 niet met de grondwet van 1815 bestaanbaar is, en dat men beducht zij, om door andere middelen van overreding, dan wettelijken dwang en vrees voor gevangenis, en boete, de godsdienstige viering der Gode gewijde dagen bevordere; terwijl wij aan de matigheids-genuotschappen, die zich zoo veel op de zedelijke verbetering der volksklassen laten voorstaan, in bedenking geven, of het niet doelmatig ware den burgerman, die zes dagen zwoegt en ploegt, na de vervulling van godsdienstige pligten, eenige onschuldige en aanlokkende afleidingen te verschaffen, ter vervanging van het overmatig drinken en het plegen van buitensporigheden in herbergen en kroegen.

ZWITSERLAND.

Men schrijft uit Bern 16 juli:

De constituerende vergadering heeft in hare laatste zitting de volgende proclamaatie goedgekeurd:

Medeburgers! Wij onderwerpen aan uwe goedkeuring het ontwerp van constitutie, tegen den 31 juli aanstaande, eenen dag dierbaar aan het bernsche volk wegens de invoering eener constitutie, welke tot lieden van kracht is.

Wij hebben getracht, zoo veel als in ons vermogen was, de wensch des volks in talrijke ver-

niggedrukt te vervullen, en nog menige wensch door u uitgedrukt, maar nog niet vervuld, zal later verhoord worden door de wetgeving en uitvoerende magt. Wij willen aan de algemeene welvaart eenen stevigen en uitgebreiden grondslag geven en aan de vrijheid heilige waarborgen verleenen. Wij willen in het leven een zaad nitsporen, dat, in de toekomst met nog grootere kennis gekweekt, als een here boom moet oprijzen. Aan u is het te beslissen, of wij hierin geslaagd hebben.

Tot heden waart gij door tegenstrijdige belangen verdeeld, de ongelijkheid der openbare lasten was sedert lang de twistappel, geworpen in ons zoo zeer door de natuur begunstigd land; wij hebben ons tot taak gesteld, om op de geschikste wijze de materiele aangelegenheden te regelen en de gedeelten des lands, die nog gescheiden waren, in een meer verheven nationaal gevoel te vereenigen. Hebben wij dat doel bereikt? Aan ons is het niet zelden te beslissen.

Medeburgers! het tegenwoordig oogenblik is gewichtig en belangrijk, wij gaan uitspraak doen over het geluk of het ongeluk van ons vaderland. Dat dan elk onzer, naar God en zijn geweten, loyaal en gemoedelijk, het werk dat wij u voorleggen beoordeele. Spreiden wij onze blikken verder dan dorpen en districten uit, en houden wij niets anders in het oog dan het algemeen welzijn. Steeds dikker wordende wolken dreigen over ons vaderland neer te storten. Mogen wij in den naderenden storm eene veilige schuilplaats vinden in het gebouw, dat wij opgetrokken hebben.

Met onze eigene zaken bezig gehouden, hebben wij in het eedgenootschap die plaats niet kunnen behouden, welke aan de magt van Bern toekomt. Onze broeders zoeken ons met ongerustheid, maar weldra zullen wij weder in de rijen verschijnen als een magtig en vrijheidminnend volk. Medeburgers! uw zoo waardig en rustig gedrag gedurende de laatste maanden duist ons hopen dat wij eene betere toekomst ingaan. Een volk dat in zulke omstandigheden de mocht tot omverwerping der bestaande orde weet te bestrijden en te overwinnen, is der vrijheid en der grootste aardse goederen waardig. Maar wie zou in tijden, waarin de bloei van een gansch volk in de weegschaal staat, ondankbaar genoeg kunnen zijn, om niet met allen ootmoed en godsvrucht zijne ziel te verheffen tot Dengens, wiens magtige hand het lot der volken leidt? Hoe goed is God altijd voor u geweest! en nu nog door ons de vrije keus te verleenen onzer constitutie en regeringsvorm, als eene weldaad waarvan nog zoo vele volkeren thans verstoken zijn. Mogen wij ons steeds dit geluk en voorregt waardig betoonen!

God zegene en behoude ons land!

Bern 14 juli 1846.

(Volgen de onderteekeningen).

DUITSCHLAND.

De groote apostel van het protestantsch illuminismus, Wicislenus, heeft aan de geloovigen der onafhankelijke Kerk van Koenigsberg eenen apostolischen zendbrief gezonden, waarin men te vergeefs eenige sporen van gelijkheid zoekt, met die, welke ons in het nieuwe Testament zijn overgeleverd van de eerste afgezonden van den goddelijken Stichter des christendoms.

Moet ik, zoo zegt hij, in weinige woorden verklaren, wat ik versta door de volmaking, wanneer de nieuwe gemeenten streven moet? Geen bevoorregt priesterdom meer, dat in zich den dood des geestes ronddraagt en zich niet van deszelfs papen (papentum) kan ontdoen! Dat er een of meerdere redenaars zijn, goed! maar dat een ieder die er zich toe in staat gevoelt, op zijne beurt kunne spreken. Weg met dien gedwongen en schoolmeesterschappigen vorm der predikanten, die aan eenen beveltoestel gebonden zijn; weg met die zalmen die men in 1800 en voordragt zoekt!

Weg met dat klerk, waarmede de priester als omwonden is! Weg met allen dwang, zelfs zedelijken, om aan het avondmaal deel te nemen; hij is strijdig met de christelijke vrijheid, welke geene andere bron heeft dan het inwendig geloof. Het avondmaal wordt beschouwd als eene nuttelooze en verdienstelijke handeling, als bij de joden en catholijken; maar zij leidt tot gevermedheid en ingebeelde heiligheid door de werken welke zij noodzakelijk uitlokt. Die er geen smaak in gevoelt, blijve er van verwijderd, al ware het de gansche gemeente. Weg met die lange en eentonige liturgie! Neemt integendeel goedgemaakte gezangen, nieuwe, vrolijke en levendige liederen, geheel verschillend van de stelpende wijzen onzer kerkelijke boeken! In plaats van kerken, die meer catholiek dan protestantsch zijn, zou eene zaal ons beter voegen. Altaren staan ons slechts in den weg, daarom hebben de hervormden dezelve wijselijk weggenomen.

Wij vinden in dien brief eene authentieke verklaring van hetgeen men bij de protestanten vooruitgang, *gevolgelyke en bepaalde ontwikkeling der hervorming* noemt. Wanneer men bedenkt dat die leerstellingen die zijn van millioenen van protestanten, die van het oosten naar het westen der monarchie elkander op die wijze aanmoedigen om tot de laatste sporen van het christendom uit hunne eeredienst te doen verdwijnen, vraagt men zich met schrik af, wat er van Duitschland worden moet!

ENGLAND

LONDEN 20 juli. Gisteren is een protest der voornaamste leden van het genootschap tot vernietiging van de slavernij tegen de vrije toelating van de suiker, door de slaven bewerkt, aan lord John Russell ter hand gesteld. Het protest is gedaan met het oog op het plan van lord John Russell, die naar men zegt, eene gelijkheid van regten wil instellen op alle suikers, onverschillig derzelver herkomst.

Twee regementen zijn naar de Kaap de Goede Hoop gezonden, om de troepen dier volksplanting te versterken. Volgens de laatste tijdingen van de Kaap is het waarschijnlijk dat de Kaffers verslagen en naar hunne woestijnen zullen teruggedreven zijn voor de aankomst dier versterking.

Ibrahim Pacha heeft tijdens zijn bezoek te Belfast, een persoon geëngageerd die de kennis van het linnenweven volmaakt goed verstaat. Hij wil dezen tak van nijverheid in Egypte invoeren en heeft ook eenige bekwaame engelsche wevers overgehaald, om zich derwaarts te begeven.

SPANJE IN PORTUGAL.

MADRID 16 juli. De directie der Isabellabank heeft besloten het werkelijk kapitaal dier instelling te brengen op tien millioen realen, en de houders van aandelen 10 pCt. boven derzelver nominale waarde, dat is 500 realen per aandeel, te doen betalen.

De hoofdstad en de provincien verkeeren steeds in eenen gewenschten staat van rust.

De *Tiempo* van Madrid bevestigt de tijding, door de *Heraldo* gegeven, dat in Portugal een opstand tegen het thans bestaand ministerie uitgebroken is.

Volgens eenen brief uit Vigo aan de *Heraldo* gerigt, zou in die stad een geheim genootschap ontdekt zijn, waarvan het voornamelijk doel is militairen over te halen om naar Portugal te gaan en zich onder de vanden des oproers te scharen, of, volgens andere berichten, om het getal te vermeerderen dergenen, die de pogingen der spaansche vlugtelingen moeten ondersteunen.

FRANKRIJK.

PARIJS 21 juli. De *Univers* meldt, dat uit eene correspondentie van Rome van den 11 juli, blijkt dat het decreet van kwijtschijding (amnestie) gereed is en spoedig uitgevaardigd zal worden.

Men wil dat de reis van Ibrahim-Pacha in verband staat met eene omstandigheid, welke voor het Oosten de ernstigste gevolgen kan hebben. Om danks de groote diensten, welke Ibrahim aan Mehmet-Ali bewezen heeft, geniet hij gemeene de tegenegenheid zijns vaders. Deze zou zelfs met hem zijn voornemen hebben te kennen gegeven,

om zijnen zoon van zijn erfregt van het onderkoningchap van Egypte te berooven, en zou de reis naar Konstantinopel met geen ander doel ondernemen, dan om door den Sultan dat erfregt te doen overdragen op zijnen kleinzoon Abbas-Pacha, zoon van Ismeel. Nu zou Ibrahim-Pacha de hulp van Frankrijk en Engeland ingeroepen hebben, ingeval zulks mogt geschieden; te meer besloten zich zijne regten niet te zullen laten ontnemen. Een burgeroorlog ware in dat geval onvermijdelijk. Ibrahim kan over het leger beschikken en vele Egyptenaren zouden zijne partij kiezen.

BELGIE.

BRUSSEL, 22 juli. Gisteren heeft de plegtige viering plaats gehad van den vijftienden verjaardag der troonsbeklimming van koning Leopold. Te twaalf ure werd in de St. Gudula kerk het *Te Deum* gezongen waarbij de gansche koninklijke familie en al de hooge ambtenaren, alsmede het corps diplomatique tegenwoordig waren. Ten een ure werd door den koning eene groote wapenschouwing gehouden. Onder de vreemdelingen van aanzien, die bij deze plegtigheden tegenwoordig waren, merkten men op Saliman-Pacha (kolonel Selves) en den vermaarden schilder Horace Vernet; den eersten in een eenvoudige oostenrijksch costuum, den tweeden in het uniform van colonel van den staf der nationale garde van Frankrijk. Deze twee persoonsadjen hebben heden ochtend Brussel verlaten, zich naar Antwerpen en Holland begevende.

Men verzekert dat de koning, eerstdaags naar Londen zal vertrekken. Aansiaanden zondag van Z. M. naar Ostende gaan en des anderendaags zich naar Londen inschepen.

Uit 's Hage schrijft men aan het *Journal de Bruges*:

De onderhandelingen met Belgie zijn een stap rugwaarts gegaan; ons gouvernement was tusschen toegevend gestemd zoo lang het vreedzaam, dat eene tolvereeniging tusschen Frankrijk en Belgie plaats konde hebben. De discussiën, welke daaromtrent in de belgische kamers hebben plaats gehad, hebben het gerust gesteld en daarom heeft het deszelfs eischen vergroot.

De stellige verklaring van den heer de Theux, dat België geene tolvereeniging wilde, heeft veel genoegen aan ons gouvernement gegeven, en thans zal het beproeven inder voordeelige voorwaarden bedingen voor Nederland.

NEDERLAND.

SHERTOORN 24 juli.

De sociëit *de Schutterij* alhier, zal op Zondag den 2 augustus, het verjaardag van Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden luisterrijk vieren. Des middags ten acht ure zal het feest door 21 salafschoten, uit het geschut der sociëit, worden aangekondigd, hetwelk des middags ten 12 en 's avonds ten 8 uren zal worden herhaald. Op dien dag zullen de 5 overige schutterijen van deze stad, de schutterij te Vught en de schutterij als Honoraire schutters, leden der schutterij de *Unie* worden uitgenoodigd, om dit feest mede te vieren; bij welke gelegenheid een zilveren eereprijs in concurrentie zal worde uitgelooft. De harmonie der *Unie* zal bij die gelegenheid het feest opleuieren door het geven van muziek, en de Sociëit zal des avonds prachtig wonden geillumineerd en vuurwerk in den tuin afgestoken worden.

De leden der sociëit en schutterijen worden uitgenoodigd tot het uitsteken der vlaggen, daar het gelui der klokken en het spelen van de mariljons het feest algemeen zal maken.

Bij Z. M. besluit van den 20 juli 1846, n. 125, is benoemd tot plaatsvervangend kanton register te Breda mr. J. H. van Nieuwenhuis, advocaat aldaar.

Bij besluit van deszelfs onderteekening, n. 125, is benoemd tot register-plaatsvervanger in de arrondissement-regbank te Breda mr. K. A. Moquaes, advocaat aldaar.

Heden voormiddag ten 10 ure is Z. M. de koning met gevolg andermaal van Marlängen te Leeuwarden aangekomen, en afgestapt aan het paleis, waar Hoopstedezelve door de provinciale, stedelijke en militaire autoriteiten werd ontvangen en verwelkomd, waarna Z. M. zich bij herhaling aan het publiek vertoonde en met toejuichingen begroet werd. Z. M. zal heden den schoorburg met een bezoek bezoeken, om burgeren, zich naar Groningen te begeven, en woensdag over Bolsward een gedeelte van het eiland in oogenschouw nemen, en daarna naar de Lemmer vertrekken, van waar aldaar per stoomboot naar Kampen over te streken.

Op den laatstgenoemden togt zou Z. M., zoo men wil, zóó te Wijkkel de prachtige grafmonden voor Mevrou baron van Coehoorn gaan bezichtigen, en daarvoor hulde bewijzen aan dien grooten Nederlandchen vestingbouwer, die in de nabijheid dezer stad geboren werd. (Laureo. Ct.)

Het jaarlijksch examen der tweeelingen aan de vreesartsenschool, gevestigd te Utrecht, heeft plaats gehad op den 15, 16, 17 en 18 dezer, na den afsloop van hetwelk tot veeartsen zijn bevorderd: Antonie Dunnewold en Evert Overbosch, uit de provincie Gelderland; Izaak Korteweg, uit de provincie Noord-Brabant; Bernardus Jöhan Aalbers, uit de provincie Zuid-Holland; Helmig Harmanus Laseur, uit de provincie Utrecht; Herman Voetelink, uit de provincie Overijssel; Simon Lanfinga, uit de provincie Vriesland; Lieve Hubenet, uit de provincie Drenthe; Gerrit Wit, uit de provincie Noord-Holland. (Utrechtsche Ct.)

De Ned. Stoompost zegt, thans de verzekering te kunnen geven, dat het daarstellen eener haven, te Scheveningen, bij voortdoring in ernstige en werkzame overweging worde genomen, en dat de heer ingepast van den waterstaat R. Kook, zóó thans onlangs met het doen der noodige opnemingen en peilingen, om een gedetailleerd ontwerp over deze belangrijke onderneming voor te bereiden en de vereischte bestelken te maken.

Woensdag avond zijn te Rotterdam per stoomboot van Antwerpen gearriveerd Soliman-pacha en de heer Horace Vernet. Na eenige oogenblikken in het Grand Hôtel des Pays-Bas verbleef te hebben, zijn beide naar 's Gravenhage vertrokken.

De Arnhemse Courant wekte onlangs het vermoeden dat de niet herkiezing van den heer Wichers, door de Provinciale Staten van Groningen, niet het bezoek van den minister van financiën aan die provincie in verband stond. Intusschen blijkt het dat Z. Exc. laatstelijk niet verder geweest is dan Overijssel, en dus Groningen in het geheel niet heeft bezocht. (R. Ct.)

DORDRECHT, 22 JULI. Dit eiland, waar gewoonlijk vele en zeer goede aardappelen verbouwd worden, zijn ongunstige berigten in de dagbladen medegedeeld, doch wanneer men de velden langs gaat, ziet men deze vrucht overal welig groeijen en nergens sporen van dat bederf, hetwelk in het vorige jaar den oogst in korten tijd vernietigde. De aardappelen ter markt aangebragt zijn over het geheel van goede kwaliteit, en de omvang een gevolg van den schrik, welke nog levendig gehouden wordt. (D. Ct.)

LATERE BERIGTEN.

Eene commissie van den Keizer van China heeft bekend gemaakt, dat het eiland Chusan onmiddellijk in handen van Chinese officieren zou gesteld worden.

De toegang tot de stad Canton is verleend. Het fort Kangra is nog niet bereikt.

Een brief uit Rome van den 12 juli aan de Augsb. Zeit. geschreven, meldt het overlijden van Hendrik van Pruisen, oom van den thans regerende koning. Deze prins had, zoo als men weet, reeds sedert lang het catholijk geloof aanvaard.

Men weet dat er thans in de pruisische Rijnprovincien geen enkel dagblad van eenig belang aanwezig is, dat zich gewijd heeft aan de verdediging der belangen van de Kerk en de godsdienstige vrijheid. De Rhein- und Mosel-Zeit. is het eenig orgaan, dat de catholijken in dat gedeelte van Duitschland hebben; maar dat niet in staat is met vrucht te strijden tegen de steeds hernieuwde aanslagen waaraan de godsdienst en de maatschappij blootstaan. Er heerscht, dus daarin eene betreurenswaardige leemte, welke de catholijken reeds meer dan eens hebben willen aanvullen; en zij zouden hierin zonder moeite geslaagd zijn, indien de overwigtige invloed van het gouvernement niet steeds de uitvoering van dit plan had in den weg gesteld. Het is echter niet bezweken, en thans menen men voort hebben zij besloten, voorgegane persoonlijke opoffering terug te deinken, tot de oprichting van een dagelijks uitkomend orgaan, geheel aan hunne zaak gewijd en uitsluitend bestemd tot de handhaving der waarheid en hare onomstootbare regten.

Naar het zeggen der Franc. Zeit. is de wensch der catholijken van de Rijnprovincien op het punt van verwezenlijkt te worden. Dit blad meldt inderdaad, dat te Keulen een groot dagblad zal gesticht worden, onder de bevoegdheid van den aartsbisschop dier stad, der bisschoppen van Trier en Breslau en den hoogen adel van het gewest. Wij wenschen vult, dat dit ontwerp moog verwezenlijkt worden; het belang der godsdienst en der maatschappij, de noodzakelijkheid om eenen dikk op te werpen tegen de overstroming der slechte dagbladen, alles pleit voor dien wensch. De catholijken van de boorden van den Rijn hebben te veel bewijzen gegeven van gehechtheid aan de zaak der waarheid, dan dat men hen van zwakheid, egotisme of onverschilligheid moge beschuldigen. Zij zijn het niet, die immer in een bedriegelijk vertrouwen zullen insluimeren; zij weten dat het goede hier beneden niet zegenpraalt, dan ten koste van groote opofferingen, en daarvoor zullen zij niet terugdeinzen. Moge het voorbeeld der catholijken van de Rijn-provincien, die de behoeften van het tijdstip zoo goed begrijpen, overal navolgers vinden! Het kwaad is ten toppunt gekomen, zich daarom trent verblinden, ware zich voor de toekomst het grievendst leed voorbereiden!

De tijdingen uit Londen zijn niet zeer geruststellend over den toestand van het ministerie en de aanstaande ontbinding van het Lagerhuis wordt meer en meer met zekerheid verwacht. Men zegt dat lord John Russell, in de zijner wet, een punt van transactie heeft willen doen aannemen, ten genoegen der beschermende partij, dat deze echter die transactie heeft afgeslagen, waardoor lord John Russell bij zijne eigene partij onpopulairheid had verwekt en dat nu deze minister bezwaar had door te tasten. Li. maandag heeft lord J. Russell de wijzigingen voorgesteld welke hij in de suikerwet verlangd in te voeren. In de eerste plaats vraagt hij de wegneming van het onderscheid tusschen de suikers door vrye en door slaanhanden bewerkt; alle suikers, onverschillig van welken oorsprong zouden zij, dezelfde regten onderworpen zijn; deze regten zouden verders eene trapgewijze vermindering ondergaan, zop dat na vijf jaren de differentie tusschen de suikers van de engelsche kolonien en van de vreedvrijen verdwijnen zouden. Algemeen meent men dat die wet niet zal aangenomen worden en de steun der aanstoots voor het niet ministerie worden zal.

De dagbladen van Brussel hebben den 11 juli bevestigd de tijding niet dat te Coblenge een opstand uitgebroken is. Men leest er, integendeel, dat de stad zeer rustig is en de studenten eraangekomen zijn om hunne examina af te leggen.

De pogingen der mignellisten in de provincie Tras-os-Montes zijn geheel mislukt. In de provincie Minho had zich eene dusdanige guerrilla, laten zien tusschen Vienna en Poente de Lima, maar was door overmagt weder nit een gedreven.

De fransche Moniteur deelt de benoeming van 24 nieuwe Pairs mede; waaronder 16 oud-gedeputeerde, 3 leden van het Instituut, 4 luitenant-generaals, en 1 gevolmagtigd minister.

De heer Mercier zou heden (vrijdag) weder van Brussel naar 's Hage vertrekken.

Vergadering der Provinciale Staten van Noord-Brabant.

8ste Zitting. Woensdag 22 juli 1846.

Afwezig zijn de heeren; Bowier, van Hugenpols, van Thyé Haines, Boeracker, Faes, van Swielen, de Ram, Delhez, van Wijngaarden, Suijs, van Leijningen en van Heijst.

De notulen der laatstgehoudene Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de order is het rapport van de algemeene begrooting van inkomsten en middelen en van uitgaven en behoeften der provincie voor de dienst van 1847.

Een voorstel van den heer van der Heijden om artikel 2 van de eerste afdeling van het 3 hoofdstuk der uitgaven wegens aansluiting aan de secretarissen van de hoofdplaatsen der militie kantons toevoegend, te doen vervallen, ten gevolge van een voorgevoordel door zijn Ed. Gr. A. d. A. in eenige vorige Vergadering ter tafel gebragt werd bestreden door de heeren de Wijs, van der Beken Pasteel en den Gouverneur, en dien ten gevolge terug genomen; blijvende het vroeger voorstel van dat lid hiertoe betrekkelijk eener in zijn geheel en van volle kracht en waarde.

Waarna het rapport ter goedkeuring dier begrooting met algemeene stemmen wordt aangenomen.

Voorts wordt in beraadslaging gebragt het rapport op het voorstel van den heer de Wijs, bevattende eenige bepalingen ten aanzien van het onderzoek der gekofsbrieven, over te leggen door de leden der Provinciale Staten van dit gewest.

Dat rapport wordt ondersteund door den heer van

der Heijden en bestreden door de heeren de Kuiper-Deeren, van der Beken Pasteel, Smits van Eckhard en den Gouverneur, en inmiddels door den heer van der Beken Pasteel voorgesteld het rapport met het voorstel, zoo als het is liggende te renvoyeren aan Gedeput. Staten, ten einde in de volgende Vergadering een punt van opzettelijk onderzoek uit te maken en dien overeenkomstig geconcludeerd.

Zijn gelezen en aan Gedeput. Staten ten fine van instructie verzonden twee missives van de arrondissementen regbank, van Breda en van de heeren, president dier regbank, houdende verzoek om tegemoetkoming in de buitengewone uitgaven voor kleine onkosten door die regbank gimpendeerd — mede gelezen eene nota van Gedeputeerde Staten, om te mogen beschikken over eene som van f 500 ten behoeve van zoodanige veeartsen in dit gewest, die in hunne standplaats en practijk geen genoegzaam bestaan kunnen vinden. En wordt dit verzoek ingewilligd.

Eindelijk wordt bij monde van den heer Bijvoet, verslag gegeven, namens de Commissie belast geweest met het overbrengen van het adres aan Z. M. den Koning, en het aboucheren met de hoofden der Departementen van Oorlog, Financiën en Binnenlandsche Zaken, ter verkrijging van het inundatie en uitwateringskanaal, daarbij tevens overleeggende eene concept resolutie, om de quota, bedoeld bij art. 25 van het Dijk- en Polderreglement, naar grondwettelijke bepalingen te kunnen regelen en de uitvoering van dat verbeterde plan van uitwatering te vergewissen; met begeleiding tevens van eene conductaire missive aan het Departement van Binnenlandsche Zaken om daarop de Koninklijke bekrachtiging zoodra mogelijk te erlangen. Alvorens een en ander in deliberatie te brengen, betuigt Z. Exc. de heer Gouverneur, namens de vergadering, de Commissie haren dank voor de wijze waarop zij deze eervolle zending, die zoo vele gunstige uitzigten aanbiedt, heeft volbragt en voor de moeiten die zij zich gegeven heeft, om met zooveel spoed, een zoo wel doorzocht plan van uitvoering te ontwerpen en deze vergadering aanbieden.

Nadat eenige leden hierover hunne gedachten gewisseld hebben en de heer Rapporteur een en ander nader heeft toegelicht, wordt de gemelde resolutie met den geleiddenden brief bij acclamatie aangenomen, en tevens bepaald dat dezelve naar de Koninklijke goedkeuring te hebben bekomen, zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

Hierna worden de leden der Provinciale Staten door Z. Exc. den heer Staatsraad Gouverneur bedankt voor hunne goede overeenstemming en eendragtige samenwerking bij de behandeling van zoo vele gewichtige aangelegenheden, die de welvaart der Provincie ten doel hebben en het welzijn harer ingezetenen bevorderlijk kunnen zijn.

Vervolgens sluit de Voorzitter, in naam des Konings, de vergadering der Provinciale Staten van Noord-Brabant.

Mengelwerk.

DE ZONDAG.

Twee belangrijke vraagstukken, die met elkander in een naauw verband staan, en welke de algemeene aandacht noot van elkander gescheiden heeft, houden thans alle nadenkende mannen bezig. Wij bedoelen de associatie en de organisatie van den arbeid. Een aantal theorien zijn reeds voorgesteld, weinige zijn nog in proef gebragt. Het schijnt dat de mensch terugdeinst voor de praktische oplossing dier gewichtige problema's, en evenwel zal wellicht de tegenwoordige maatschappij aan die oplossing hare grootheid en duurzaamheid verschuldigd zijn. Wij willen ons heden niet met een dier vraagstukken bezig houden, maar slechts eene bijkomende zaak behandelen, welke met die problema's in verband staat en eenige beschouwingen mededeelen over eene wet van rust, door de catholijke Kerk uitgevaardigd in haar voorgeschrift ter viering van den Zondag.

Deze viering is de volbrugging van eenen geestelijken pligt, welke voor den geloovigen menschtalrijke en geheimzinnige gevolgen heeft. Doch niet onder dit oogpunt willen wij de zaak behandelen, voor heden zullen wij ons bepalen bij het

zoek; horen geschiedkundigen en maatschappelijke gevolgen; later zullen wij wellicht over hare wijsgeëtrige strekking spreken.

Meermalen heeft men zich afgevraagd of de wet van 1814 (het besluit van Maart 1814) betrekkelijk de schorsing van den arbeid op zondagen, al dan niet vervallen mag? Zonder in het onderzoek te treden van deze vraag; onder het wettelijk oogpunt; deelen wij gaarne in de meening dat de wetten uitgevaardigd voor het Charter van 1830 (voor de grondwet van 1815) en die min of meer met dezelfde (hare) geest streefend zijn, als afgeschaft moeten beschouwd worden. Maar wij willen die afschaffing in haar geheel, zoo wel om de voorregten te vernietigen, als om de dienstbaarheid te verbreken.

Wij offeren gunsten alleen aan de vrijheid op. Geschiedschrijvers en geene wetgeleerden, betreden wij het gebied van het verleden. Daar is de gerispteinder kalmer, de meer vrije geest rust niet eens zekere voldoening op de pui thuopen van zaken welke niet meer bestaan.

Bij hare geboorte bevond de Kerk zich tegenover instellingen, welke de hare niet waren. Zij aanvaardde ze allen, maar bracht er den deelen van eenen nieuwen geest in. De groote maatschappelijke grondslag, waarop de ontheid steunde, was de slavernij. Zoolang de reusachtige strijd tegen de martelaren duurde, kon het keizerrijk dien niet overwerpen. Welligt vinden wij nog gelegenheid om aan te toonen langs welke geheimzinnige wegen de werking der Kerk daaraan eene andere gedaante wist te geven. — Het zij thans genoeg te zeggen, dat krachtens een vreemd beginsel, dat alleen door de algemeene staatkunde der Kerk verklaard wordt, noch de Pausen noch de kerkvergadering de afschaffing der slavernij uitdrukten. De vrijmaking werd dikwijls, als individueelen maatregel aan de tot het geloof bekeerde meesters opgelegd, zij werd allen aangeraden; daardoor werd de hinderpaal langzamerhand verwijderd in plaats van denzelfden met kracht uit te roeijen.

De eerste stap der Kerk op dezen langzamen en veiligen weg, was het voorschrift der viering van den Zondag den slaven opgelegd — Dit voorschrift was de kiem der toekomstige vrijheid. De arbeid van den slaaf stond eenen dag stik; zijn geest en zijn ligchaam waren eenen dag vrij van de bevelen der meesters. Op dien dag had hij de vrijheid, iets te doen volgens de beslissing van zijn eigen wil; hij kon den weg naar den tempel, als christen en om te gehoorzamen aan eene stem, welke zoo, wel het hoofd des mans, die gedurende zes dagen het gezag over hem uitoefende, als het zijne zou doen buigen, inslaan; hij ging plaats nemen onder het zelfde dak met die van de stem hooren, hetzelfde hooger gezag huldigen; hij mogt aan dezelfde tafel nedervallen en het ligchaam eten en het bloed drinken van den meester, zijns meesters, arm en slaaf, geworden uit liefde tot hem. Op dien dag leerde de slaaf, dat hij mensch was. Grote en verhevene les, welke hem waardigheid in lijdten leerde.

Om den lijdten te doen aanvaarden, moest God er al den last van dragen. In die school was het, dat de slaaf vrijwillige onderwerping, die deugd van den sterben mensch leerde. De Kerk bereikte dit doel alleen, door aan al de geloovigen de viering van den Zondag voor te schrijven. In dit punt vernietigde zij de overleveringen der oude godsdiensten. Bij alle volkeren waren tot dien tijd de fresten niet anders dan nationale bestellingen, even als de godsdiensten, welke geheimen zij siend en zij waren dus slechts het deel der meesters, die alleen in het gewet waren der staatkundige en maatschappelijke regten. Men heeft veel gesproken van de formalien van Rome, gedurende welke de slaaf voor eenige jaren het fak der gehoorzaamheid ontbeven en op den rol der meesters speelde. Indien in

de eerste tijden der Republiek, de gestrengheid der romeinsche zeden aan de slaven dien vrijdom van eenen dag vroeger; was het slechts krachtens eene toelating, welke de godsdienstige wet der vaderlands niet tot pligt maakte en waarvan de willekeurige magt der meesters hen vroeger onthield. In dien tijd der Republiek of des Keizerrijks doorelopende, nog eenige boochresten vinden, op zekere tijdstippen toegelaten, gaat evenwel de slaaf niet naast den senator of ridder naar den tempel, om dezelfde Goden te aanhoopen. De meeste slaven stonden af van vreemde brjggegevangenen, of waren zelve op het slagveld gevangen genomen; de goden hunner meesters waren voor hen vijandige goden. Die goden, welke zij aangebeden hadden, waren vreemd aan Rome, gevangenes en tot slaven gemaakt als zij. Het minder getal der slaven, welken tot op den laatste trap der maatschappelijke orde gekomen waren ten gevolge eener veroordeeling, waren niet meer kinderen der Republiek, maar het eigendom eener meesters. Zij hadden hunne penaten (huisgoden) met hunne eeredienst verloren; van het oogenblik af, dat zij hunnen titel van burger verloren hadden.

In de catholijke Kerk ware de meester, die zijnen slaaf de rust en de vrijheid van den zondag onttrokken zou, hebben, dadelijk uit de gemeenschap der geloovigen gebannen geworden; zijne misdadaad had hem eene boete op den hals gehaald, even streng als of hij een weerloos wezen erg mishandeld had. Naar ons inzien werd deze eenige instelling eener wekelijksche rust, eene der oorzaken, welke het spoedigst den noodlottigen keten verbrijzelde, welke den mensch levenslang aan de dienst der menschen verbond.

Dit was een slag, toegebracht aan die Iudische magt, welke zoo groot is in haren inwendigen kring. De romeinsche wetgeving mogt de uitwendige wreedheden door den mees en gepleegd, straffen; de viering van den zondag alleen kon hem paal en perk stellen in zijne inwendige en geheime magtsoefening.

Zoolang de Kerk zich tegenover de wezenlijke slavernij bevond, trof zij in de romeinsche zeden eenen onbegrijpeliiken wederstand: de afkomsten van het oud romeinsche bloed waren aan de magt der meesters gehecht als aan eene te diebare herinnering hunner oude heerschappij. De viering van den zondag vond moeijelijk ingang in het gewoon leven. Die rust, aan allen voorgeschreven, verkondigde den eerlijken wettigen en de gelijkheid der menschen. Een dreigend gevaar redde de Kerk in dien bedekten en inwendigen strijd, welke tusschen haar en de meesters woelde en dit gevaar was de inval der barbaren.

(Vervolg hierna.)

Advertentien.

Bij C. N. TEULINGS, Boekdruker te Hertogenbosch, ligt ter perse en zal eerst daarna algemeen verkrijgbaar gesteld worden.

Schat van Aken

KORTE BESCHRIJVING DER H. RELIQUIEN, welke alle Zeven Jaren van den 10. tot den 24. Julij openlijk aan de Geloovigen worden te ton gesteld.

Marmer-Steenhouwerij

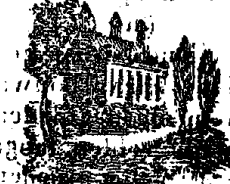
VAN HOOGSTRAATEN, BRUGSTRAAT, N°. 112. TE ROERMOND. Werkplaats en Magazijn van SCHOUWSTUKKEN van allerhande soorten, van MARMER maar den oud en modern gemaakt ALTAREN DOOPVONTEINEN, PRAALGEBELIEN en GEDENKZULIEN. Hij bevelen zich in gunst.

Aanvraag voor Agenten.

Voor 's Hertogenbosch, Breda, Woudrichem, Heusden, Grave, Ravesteyn, Tilburg, Willemstad, Oosterhout, Helmond, Eindhoven, Geertruidenberg, Rosendaal, Zevenbergen, Klundert, Steubergen, Princenhage, Ginneken, Eindhoven, Bommel, St. Oedenrode en Uden; vraakt men solide personen voor de betrekking van AGENT VAN EENE MAATSCHAPPIJ, goed met administratiën bekend, en eene goed borgstelling groot f 200. kunnende stellen. Gelieve men zich met franco brieven onder de letters P. W. te adresseren, bij den Boekverkooper P. C. DILL, te 's Grazenhage.

TE HUUR.

Eene welbekante en Bijzonder schoon gelegene LEERLOOIJERIJ, te WAALWIJK, bevattende meer dan 30. KUREN, met alle noodig GERIEFLIJKHEDEN, te bevragen met franco brieven, bij MOONEN VAN GEMERT, Boekdruker te Waalwijk, bij wien gelagtheid is tot het plaatsen eens LEERLING van den R. C. Godsdienst, om in de Boekdrukkery ontleid te worden.

van stonden aan, voor jaren een schoon nieuw HUIS, met 4 GROND- en 3 Ruime SLEEPKAMERS, 2 KEUKENS, 2 KELDERS, ZOLDER en SPALLING, daarbij twee groote MOESTUI- NEN, bezet met beste FRUITBOOMEN, waarin een fraaie beklimmede LUSTBERG, aan welkers voet eenen VISGHUIVER, twee BLOEMTUINTJES en des noods nog eenen BOOM- GAARD, alles aan een langgeteerd erfca 1 Bunder, gezonden en gelegen te Venray in het hertogdom Limburg, nabij de R. C. Kerk, van de Ursulinen en het College, bij den Burgemeester te Venray hertogdom Limburg.

Grainmarkt

van 's H. E. R. T. O. G. E. N. B. O. S. C. H. Woensdag en Donderdag 20 en 21 Julij: NIEUWE ROGGE f 9.00 / 10.00 a / 10.85, Jarige ROGGE f 7.35, a f 7.65, ROEKWELT f 6.65 / 7.35 a f 7.85, MAVER f 3.40. De zetting van het Roggebod alhier is uit de drie Ned. ponden. het Ned. pond Boter f 0.85 a f 0.90.

AMSTERDAM, 23 Julij.

Terwe met veel handel tot ruime vorige tijden. In chrt. f 120 p. Druis f 120, bij aandenijbestuur. In con. f 212 p. h. Pool. f 330; 126 p. h. dit f 335 f 122 p. Pool. f 230; 120 p. h. Vries. f 280; 117 p. h. dit f 250; 253; 128 p. o. h. Pool. f 340; 131 p. h. Rostock. f 226; 10 p. h. Vries. f 285; 122; 125 p. h. Pool. f 298; 310; 12 p. h. Wrener f 310. Rogge weder hogder verkocht in chrt. f 117; 118; 119; 120; 121; 122; 123; 124; 125; 126; 127; 128; 129; 130; 131; 132; 133; 134; 135; 136; 137; 138; 139; 140; 141; 142; 143; 144; 145; 146; 147; 148; 149; 150; 151; 152; 153; 154; 155; 156; 157; 158; 159; 160; 161; 162; 163; 164; 165; 166; 167; 168; 169; 170; 171; 172; 173; 174; 175; 176; 177; 178; 179; 180; 181; 182; 183; 184; 185; 186; 187; 188; 189; 190; 191; 192; 193; 194; 195; 196; 197; 198; 199; 200; 201; 202; 203; 204; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 212; 213; 214; 215; 216; 217; 218; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226; 227; 228; 229; 230; 231; 232; 233; 234; 235; 236; 237; 238; 239; 240; 241; 242; 243; 244; 245; 246; 247; 248; 249; 250; 251; 252; 253; 254; 255; 256; 257; 258; 259; 260; 261; 262; 263; 264; 265; 266; 267; 268; 269; 270; 271; 272; 273; 274; 275; 276; 277; 278; 279; 280; 281; 282; 283; 284; 285; 286; 287; 288; 289; 290; 291; 292; 293; 294; 295; 296; 297; 298; 299; 300; 301; 302; 303; 304; 305; 306; 307; 308; 309; 310; 311; 312; 313; 314; 315; 316; 317; 318; 319; 320; 321; 322; 323; 324; 325; 326; 327; 328; 329; 330; 331; 332; 333; 334; 335; 336; 337; 338; 339; 340; 341; 342; 343; 344; 345; 346; 347; 348; 349; 350; 351; 352; 353; 354; 355; 356; 357; 358; 359; 360; 361; 362; 363; 364; 365; 366; 367; 368; 369; 370; 371; 372; 373; 374; 375; 376; 377; 378; 379; 380; 381; 382; 383; 384; 385; 386; 387; 388; 389; 390; 391; 392; 393; 394; 395; 396; 397; 398; 399; 400; 401; 402; 403; 404; 405; 406; 407; 408; 409; 410; 411; 412; 413; 414; 415; 416; 417; 418; 419; 420; 421; 422; 423; 424; 425; 426; 427; 428; 429; 430; 431; 432; 433; 434; 435; 436; 437; 438; 439; 440; 441; 442; 443; 444; 445; 446; 447; 448; 449; 450; 451; 452; 453; 454; 455; 456; 457; 458; 459; 460; 461; 462; 463; 464; 465; 466; 467; 468; 469; 470; 471; 472; 473; 474; 475; 476; 477; 478; 479; 480; 481; 482; 483; 484; 485; 486; 487; 488; 489; 490; 491; 492; 493; 494; 495; 496; 497; 498; 499; 500; 501; 502; 503; 504; 505; 506; 507; 508; 509; 510; 511; 512; 513; 514; 515; 516; 517; 518; 519; 520; 521; 522; 523; 524; 525; 526; 527; 528; 529; 530; 531; 532; 533; 534; 535; 536; 537; 538; 539; 540; 541; 542; 543; 544; 545; 546; 547; 548; 549; 550; 551; 552; 553; 554; 555; 556; 557; 558; 559; 560; 561; 562; 563; 564; 565; 566; 567; 568; 569; 570; 571; 572; 573; 574; 575; 576; 577; 578; 579; 580; 581; 582; 583; 584; 585; 586; 587; 588; 589; 590; 591; 592; 593; 594; 595; 596; 597; 598; 599; 600; 601; 602; 603; 604; 605; 606; 607; 608; 609; 610; 611; 612; 613; 614; 615; 616; 617; 618; 619; 620; 621; 622; 623; 624; 625; 626; 627; 628; 629; 630; 631; 632; 633; 634; 635; 636; 637; 638; 639; 640; 641; 642; 643; 644; 645; 646; 647; 648; 649; 650; 651; 652; 653; 654; 655; 656; 657; 658; 659; 660; 661; 662; 663; 664; 665; 666; 667; 668; 669; 670; 671; 672; 673; 674; 675; 676; 677; 678; 679; 680; 681; 682; 683; 684; 685; 686; 687; 688; 689; 690; 691; 692; 693; 694; 695; 696; 697; 698; 699; 700; 701; 702; 703; 704; 705; 706; 707; 708; 709; 710; 711; 712; 713; 714; 715; 716; 717; 718; 719; 720; 721; 722; 723; 724; 725; 726; 727; 728; 729; 730; 731; 732; 733; 734; 735; 736; 737; 738; 739; 740; 741; 742; 743; 744; 745; 746; 747; 748; 749; 750; 751; 752; 753; 754; 755; 756; 757; 758; 759; 760; 761; 762; 763; 764; 765; 766; 767; 768; 769; 770; 771; 772; 773; 774; 775; 776; 777; 778; 779; 780; 781; 782; 783; 784; 785; 786; 787; 788; 789; 790; 791; 792; 793; 794; 795; 796; 797; 798; 799; 800; 801; 802; 803; 804; 805; 806; 807; 808; 809; 810; 811; 812; 813; 814; 815; 816; 817; 818; 819; 820; 821; 822; 823; 824; 825; 826; 827; 828; 829; 830; 831; 832; 833; 834; 835; 836; 837; 838; 839; 840; 841; 842; 843; 844; 845; 846; 847; 848; 849; 850; 851; 852; 853; 854; 855; 856; 857; 858; 859; 860; 861; 862; 863; 864; 865; 866; 867; 868; 869; 870; 871; 872; 873; 874; 875; 876; 877; 878; 879; 880; 881; 882; 883; 884; 885; 886; 887; 888; 889; 890; 891; 892; 893; 894; 895; 896; 897; 898; 899; 900; 901; 902; 903; 904; 905; 906; 907; 908; 909; 910; 911; 912; 913; 914; 915; 916; 917; 918; 919; 920; 921; 922; 923; 924; 925; 926; 927; 928; 929; 930; 931; 932; 933; 934; 935; 936; 937; 938; 939; 940; 941; 942; 943; 944; 945; 946; 947; 948; 949; 950; 951; 952; 953; 954; 955; 956; 957; 958; 959; 960; 961; 962; 963; 964; 965; 966; 967; 968; 969; 970; 971; 972; 973; 974; 975; 976; 977; 978; 979; 980; 981; 982; 983; 984; 985; 986; 987; 988; 989; 990; 991; 992; 993; 994; 995; 996; 997; 998; 999; 1000; 1001; 1002; 1003; 1004; 1005; 1006; 1007; 1008; 1009; 1010; 1011; 1012; 1013; 1014; 1015; 1016; 1017; 1018; 1019; 1020; 1021; 1022; 1023; 1024; 1025; 1026; 1027; 1028; 1029; 1030; 1031; 1032; 1033; 1034; 1035; 1036; 1037; 1038; 1039; 1040; 1041; 1042; 1043; 1044; 1045; 1046; 1047; 1048; 1049; 1050; 1051; 1052; 1053; 1054; 1055; 1056; 1057; 1058; 1059; 1060; 1061; 1062; 1063; 1064; 1065; 1066; 1067; 1068; 1069; 1070; 1071; 1072; 1073; 1074; 1075; 1076; 1077; 1078; 1079; 1080; 1081; 1082; 1083; 1084; 1085; 1086; 1087; 1088; 1089; 1090; 1091; 1092; 1093; 1094; 1095; 1096; 1097; 1098; 1099; 1100; 1101; 1102; 1103; 1104; 1105; 1106; 1107; 1108; 1109; 1110; 1111; 1112; 1113; 1114; 1115; 1116; 1117; 1118; 1119; 1120; 1121; 1122; 1123; 1124; 1125; 1126; 1127; 1128; 1129; 1130; 1131; 1132; 1133; 1134; 1135; 1136; 1137; 1138; 1139; 1140; 1141; 1142; 1143; 1144; 1145; 1146; 1147; 1148; 1149; 1150; 1151; 1152; 1153; 1154; 1155; 1156; 1157; 1158; 1159; 1160; 1161; 1162; 1163; 1164; 1165; 1166; 1167; 1168; 1169; 1170; 1171; 1172; 1173; 1174; 1175; 1176; 1177; 1178; 1179; 1180; 1181; 1182; 1183; 1184; 1185; 1186; 1187; 1188; 1189; 1190; 1191; 1192; 1193; 1194; 1195; 1196; 1197; 1198; 1199; 1200; 1201; 1202; 1203; 1204; 1205; 1206; 1207; 1208; 1209; 1210; 1211; 1212; 1213; 1214; 1215; 1216; 1217; 1218; 1219; 1220; 1221; 1222; 1223; 1224; 1225; 1226; 1227; 1228; 1229; 1230; 1231; 1232; 1233; 1234; 1235; 1236; 1237; 1238; 1239; 1240; 1241; 1242; 1243; 1244; 1245; 1246; 1247; 1248; 1249; 1250; 1251; 1252; 1253; 1254; 1255; 1256; 1257; 1258; 1259; 1260; 1261; 1262; 1263; 1264; 1265; 1266; 1267; 1268; 1269; 1270; 1271; 1272; 1273; 1274; 1275; 1276; 1277; 1278; 1279; 1280; 1281; 1282; 1283; 1284; 1285; 1286; 1287; 1288; 1289; 1290; 1291; 1292; 1293; 1294; 1295; 1296; 1297; 1298; 1299; 1300; 1301; 1302; 1303; 1304; 1305; 1306; 1307; 1308; 1309; 1310; 1311; 1312; 1313; 1314; 1315; 1316; 1317; 1318; 1319; 1320; 1321; 1322; 1323; 1324; 1325; 1326; 1327; 1328; 1329; 1330; 1331; 1332; 1333; 1334; 1335; 1336; 1337; 1338; 1339; 1340; 1341; 1342; 1343; 1344; 1345; 1346; 1347; 1348; 1349; 1350; 1351; 1352; 1353; 1354; 1355; 1356; 1357; 1358; 1359; 1360; 1361; 1362; 1363; 1364; 1365; 1366; 1367; 1368; 1369; 1370; 1371; 1372; 1373; 1374; 1375; 1376; 1377; 1378; 1379; 1380; 1381; 1382; 1383; 1384; 1385; 1386; 1387; 1388; 1389; 1390; 1391; 1392; 1393; 1394; 1395; 1396; 1397; 1398; 1399; 1400; 1401; 1402; 1403; 1404; 1405; 1406; 1407; 1408; 1409; 1410; 1411; 1412; 1413; 1414; 1415; 1416; 1417; 1418; 1419; 1420; 1421; 1422; 1423; 1424; 1425; 1426; 1427; 1428; 1429; 1430; 1431; 1432; 1433; 1434; 1435; 1436; 1437; 1438; 1439; 1440; 1441; 1442; 1443; 1444; 1445; 1446; 1447; 1448; 1449; 1450; 1451; 1452; 1453; 1454; 1455; 1456; 1457; 1458; 1459; 1460; 1461; 1462; 1463; 1464; 1465; 1466; 1467; 1468; 1469; 1470; 1471; 1472; 1473; 1474; 1475; 1476; 1477; 1478; 1479; 1480; 1481; 1482; 1483; 1484; 1485; 1486; 1487; 1488; 1489; 1490; 1491; 1492; 1493; 1494; 1495; 1496; 1497; 1498; 1499; 1500; 1501; 1502; 1503; 1504; 1505; 1506; 1507; 1508; 1509; 1510; 1511; 1512; 1513; 1514; 1515; 1516; 1517; 1518; 1519; 1520; 1521; 1522; 1523; 1524; 1525; 1526; 1527; 1528; 1529; 1530; 1531; 1532; 1533; 1534; 1535; 1536; 1537; 1538; 1539; 1540; 1541; 1542; 1543; 1544; 1545; 1546; 1547; 1548; 1549; 1550; 1551; 1552; 1553; 1554; 1555; 1556; 1557; 1558; 1559; 1560; 1561; 1562; 1563; 1564; 1565; 1566; 1567; 1568; 1569; 1570; 1571; 1572; 1573; 1574; 1575; 1576; 1577; 1578; 1579; 1580; 1581; 1582; 1583; 1584; 1585; 1586; 1587; 1588; 1589; 1590; 1591; 1592; 1593; 1594; 1595; 1596; 1597; 1598; 1599; 1600; 1601; 1602; 1603; 1604; 1605; 1606; 1607; 1608; 1609; 1610; 1611; 1612; 1613; 1614; 1615; 1616; 1617; 1618; 1619; 1620; 1621; 1622; 1623; 1624; 1625; 1626; 1627; 1628; 1629; 1630; 1631; 1632; 1633; 1634; 1635; 1636; 1637; 1638; 1639; 1640; 1641; 1642; 1643; 1644; 1645; 1646; 1647; 1648; 1649; 1650; 1651; 1652; 1653; 1654; 1655; 1656; 1657; 1658; 1659; 1660; 1661; 1662; 1663; 1664; 1665; 1666; 1667; 1668; 1669; 1670; 1671; 1672; 1673; 1674; 1675; 1676; 1677; 1678; 1679; 1680; 1681; 1682; 1683; 1684; 1685; 1686; 1687; 1688; 1689; 1690; 1691; 1692; 1693; 1694; 1695; 1696; 1697; 1698; 1699; 1700; 1701; 1702; 1703; 1704; 1705